

Column Kerkvenster 23 september 2019 door Albert Schol (vz RvK te Ede)

Onderwerp: Vrede gaat over grenzen heen

Afgelopen weekend is de landelijke vredesweek begonnen met als thema: "Vrede verbindt over grenzen". Ik hoop eigenlijk dat deze mededeling voor u geen verrassing is, maar laatst hield ik een kleine rondgang bij een aantal betrokkenen bij kerkelijk werk in Ede en toen bleek dit wel nieuws te zijn. Gelukkig heb ik zelf gemerkt en gehoord, dat in verschillende kerken gecollecteerd en gebeden is voor het vredeswerk in Nederland.

Wat verder zeker bekend voor u zal zijn is de herdenking van de operatie Market-Garden, dit weekend. Ik mocht er zaterdag op de Ginkelse heide bij zijn, op tijd dat wel, want de belangstelling was enorm groot. Ook hier vielen de woorden "vrede en veiligheid" meermaals. Dan had het vooral betrekking op ons land en de landen om ons heen. Maar de wereld zelf is nog lang niet een oase van rust en vrede. Ook Europa is de afgelopen jaar niet zonder oorlog geweest, denk maar aan het conflict in Joegoslavië in de jaren 90 van de vorige eeuw en de nog steeds bestaande ruzie tussen Rusland en de Oekraïne. De conclusie moet zijn, dat een groot deel van de mensheid nog steeds geen vrede kent, wat eigenlijk onverteerbaar voor ons zou moeten zijn.

Terug naar de huidige Vredesweek. De gedachte achter de vredesweek is, dat iedereen iets kan doen voor vrede. Het is niet iets, dat alleen maar ver weg ligt, maar ook dichtbij om bezinning en actie vraagt.

Het thema nodigt uit om de grenzen op te zoeken en te onderzoeken. Want aan de andere kant van de grens wacht vaak een wereld aan ontmoetingen en mogelijkheden. Veel mensen leven steeds meer in de eigen bubbel, en spreken steeds minder mensen uit andere bubbels.

En dat terwijl vreedzaam samenleven met mensen en verschillende culturen goed mogelijk is. Elke dag zetten vele mensen in heel Nederland en ook in Ede zich in voor een inclusieve samenleving. Onze samenleving heeft behoefte aan mensen, die bereid zijn om uit hun comfortzone te stappen. Die laten zien dat er een alternatief is, een antwoord.

Als je op een constructieve manier conflicten oplost, krijg je nieuwe manieren van samenleven. De beste manier om dat te doen? Ontmoetingen... met elkaar praten dus. Nee, dat is niet soft, dat is hard werken. Soms komen er namelijk pijnpunten op tafel.

En ja, soms zijn er momenten dat je een lijn moet trekken, een grens.

En dan denk ik aan een paar vragen en kwesties:

- hoe leven we in vrede met onze burens, ook in Ede komen burenruzies voor.
- hoe leven we samen met mensen van een andere religie, of een ander geloofsgenootschap?
- en hebben de kerken daar nog wel een rol in?

Op de laatste vraag moet ik als voorzitter van de Raad van Kerken in Ede wel een positief antwoord geven, het is toch juist onze opdracht om mensen van verschillende richtingen bij elkaar te brengen.

Op zondag 6 oktober dit jaar, wordt er weer een ontmoeting tussen moslims en andere gelovigen georganiseerd in de Turkse Moskee aan de Verlengde Blokkenweg in Ede. Gaat u er heen, of is de drempel nog te hoog?

Het is niet de eerste keer, dat er vanuit de Raad van Kerken een bijeenkomst plaats vindt en ik word altijd blij verrast door de hartelijkheid die je daar tegemoet komt. Gelukkig gebeurt er in Ede veel meer, ik denk bijvoorbeeld aan de activiteiten van Netwerk Dien je Stad en de Stichting Present.

Toch blijft de vraag me bezig houden: doen we als kerken en geloofsgemeenschappen in Ede wel genoeg? Zou het niet verstandig zijn om eens binnen de Raad van Kerken na te denken over de vraag, of we volgend jaar (als uitloop van 75 jaar herdenken en vieren van onze vrijheid) weer

eens (zoals vroeger) expliciet aandacht besteden aan de vredesweek in september 2020? Ik denk dat dit een goede zaak zou zijn.

Er zijn op dit punt genoeg mogelijkheden, die vanuit de landelijke organisatie aangereikt worden, zoals een vredeswandeling. De term daarvoor: een Walk of Peace, komt mij als ex-docent Nederlands wat moeilijk over de lippen, maar de gedachte erachter onderschrijf ik helemaal.

Samen met anderen op weg gaan voor vrede: wat kan er mooier zijn om tijdens een wandeling anderen te ontmoeten en met elkaar in gesprek te gaan. Dan is de ander niet langer een vreemde meer, maar iemand waarmee we al wandelend meer mee delen, dan we dachten en zo een klein stapje op weg naar vrede zetten.

Doet u dan ook mee ?